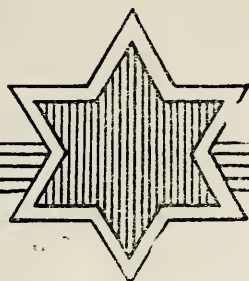

SKANDINAVIENS STJERNE

DET FØRSTE PRÆSIDENTSKAB

sender Hilsen til SKANDINAVIENS STJERNES LÆSERE (se Side 159)

OKTOBER 1944

93. AARGANG

NUMMER 10

Den svenske Missionspræsident, C. Fritz Johansson har sendt os hosstaaende Brev, hvori han bl. a. videresender Hilsener fra Kirkens Leder, Præsident Heber J. Grant. Vi takker Broder Johansson og beder ham, hvis det er muligt, sende vore hjerteligste Hilsener til Præsident Grant og Det første Præsidentskab.

Husk Efteraarskonferencerne:

Aalborg	6. — 9. Oktober
Aarhus	13. — 16. Oktober
Odense	22. — 23. Oktober

Alle kan forkynde Evangeliets Sandhed
ved at benytte Missionærmærket!

INDHOLD:

Husk Efteraarskonferencerne 158	Prisværdigt Initiativ i Aalborg, Esbjerg og Aarhus 165
Til Skandinaviens Stjernes Læsere! <i>C. Fritz Johansson</i> 159	Landet rundt 166
Et Minde, <i>Agnes Larsen</i> ... 160	Jesus Kristus, den levende Guds Søn, <i>Ellen Christensen</i> 168
Skandinaviens Stjerne 161	Fuldkommenhed og evig Fremadskriden, <i>Chr. Nielsen</i> .. 170
Aanden af Evangeliet, <i>Thorvald Bregentoft</i> 162	Slank og sund 171
Brush up your English. <i>The Missionary's Recompense</i> 164	Søndagsskolen 172

Til Skandinaviens Stjernes Læsere!

Med stor Interesse ser vi hen til det Tidspunkt, hvor STJERNEN kommer os ihænde. Gennem Missionsnyhederne deri og de gode Breve, som Præsident Orson B. West nu og da sender mig, faar vi et lille Indblik i det Arbejde, som gøres i Den danske Mission.

Det har sikkert forbauset mange, ikke mindst vore ledende Brødre, at se, hvor storartet Arbejdet skrider fremad. Ikke blot bestaar Den danske Mission stadig som Organisation, men endog er Medlemstallet og særlig Præstedømmet vokset i en uanet Grad. De gode Brødre, som findes i Danmark, har været trofaste Vogtere paa Murene i denne svære Tid. Medlemmerne har ogsaa gjort deres ved at støtte Præstedømmet og specielt dem, som bestrider de vanskelige og krævende Pladser i Kirken. I Missionspræsident Orson B. West har Den danske Mission faaet en fremsynet og dygtig Leder, en Mand med Tro. Men een Mand kan ikke gøre alt, der behøves forenede Anstregelser for at drive Værket fremad, og det er det, som er sket hos Jer.

Brødre og Søstre i Danmark! Denne Tid er en Prøvelsestid for de Hellige. Herren ved nu, at Han kan stole paa Jer. Hvad der fremfor alt forlanges af os Mormoner er, at vi er trofaste i alt, hvad vi gør. Intet Arbejde er for ringe, naar det gælder Herrens Værk. Bed for og understøt de Søstre og Brødre, som har modtaget ansvarsfulde Kald — maaske kommer den Dag, da Herren har Brug for Dig paa en bestemt Plads. Da vil det føles godt for Dig at have trofaste Understøttere. Profeten Joseph Smith, hvis Martyrød vi i Aar har højtideligholdt, vidste maaske mere end noget andet Menneske paa Jorden, hvad det vil sige at have trofaste Venner, som vidste, hvad Kærlighed vil sige.

Gennem mig sender Det første Præsidentskab sine bedste Hilsener og udtrykker sin Glæde over det storlaaede Arbejde, som udføres hos Jer. De er meget interesserede i, hvad I udfører, og specielt har Præsident Grant udtrykt sin Glæde og sender personlige Hilsener til Medlemmer og Venner i Danmark.

C. Fritz Johansson.

ET MINDE.

„Opsøg dem, som altid gaar ud to og to og faa dem herhjem, saa at jeg kan blive salvet med Olie i Herrens Navn.“

Min Moder var 17 Aar, da hun blev gift, og hun fik 7 Børn i Ægteskabet, hvoraf jeg var den 3dieyngste. Mine Forældre havde en Ejendom paa Landet, men Livet var ikke altid lige let, for der var megen Sygdom og Modgang.

Moder var meget religiøs uden at slutte sig til noget Samfund. Hun havde sin egen Tro, og den efterlevede hun, og det satte sit Præg ogsaa paa os Børn. To Brødre blev Officerer i Frelsens Hær, en Søster gik til Indremission, og det stemte godt nok med det, som Mor altid sagde: „Der er retfærdige Mennesker i ethvert Samfund, der har noget med Gud at gøre.“

Moders Formaning til os var altid denne: „Søg først Guds Rige og Hans Retfærdighed, saa skal alle Ting gives Jer“. Hun vidste, at en retfærdigs Bøn formaar meget.

Et andet Skriftsted, som vi ofte drøftede hjemme, var dette: „Hvorfor døbes de levende for de døde, dersom de døde ikke oprejses?“ Moder troede paa Oprejsning, og hun troede, at der endnu var Mennesker, som udførte denne Daab. Og hun bad ofte om, at hun maatte blive i Stand til at faa Del i den første Opstandelse.

Et Par Maaneder før Mor døde, blev jeg kaldt hjem for at passe hende. Fader var død, men min Søster og to Brødre var hjemme, men Moder ønskede specielt mig hjem, og hun betroede mig straks, at hun ønskede at blive salvet med Olie i Herrens Navn, saaledes som hun vidste, at der var nogen, som gjorde. Hun havde læst noget om det, og hun bad mig tage til Aalborg for at finde den Menighed, der praktiserede dette. Hun vidste ikke, hvad Samfundet hed, men kun, at de altid gik ud to og to.

Jeg gjorde, som Moder sagde, og da jeg intet andet vidste om det paagældende Samfund end det her nævnte, spurgte jeg tilfældige Mennesker, om hvilket det mon var. Der var nogle, der mente, det maatte være Pinsemissionen, og jeg opsøgte derfor denne. Forstanderen, som jeg talte med, lovede, at der skulde nok komme to Brødre hjem til Moder.

Jeg glemmer aldrig den Dag. Jeg var hos Moder, da Forstanderen kom. Moder saa hen til Døren, men der kom ikke flere, og hun sank med et Suk tilbage i Sengen. „Nej, det er alligevel ikke rigtigt. Dem, som jeg vilde have skulde komme, kommer altid to og to.“

Forstanderen prøvede saa godt, han kunde, at undskylde det. Der behøvedes kun en til at udføre Handlingen, men Moder var og blev skuffet.

Salvelsen hjalp ikke, og da han kom igen, sagde Moder rent ud, at det var ingen Nytte til, for han var ikke i Besiddelse af den rette Aand og Kraft. Og til mig sagde hun, at det var ikke det rigtige Samfund, jeg havde fundet, og hun bad mig atter om at prøve at finde det, „for jeg ved, det findes“.

Jeg fandt det imidlertid ikke, før Moder døde, for jeg havde aldrig hørt andet om Mormonerne, end at det var dem med mange Koner, saa dem gik jeg naturligvis ikke til!

Det maatte ikke være Guds Vilje, at jeg skulde finde dem, der gik ud to og to, men atter og atter lyder Moders Ord til mig, at en Retfærdigs Bøn formaar meget. Hun vil ikke blive skuffet, hendes Bønner er blevet hørte, og hun vil igennem det, som vi kan udføre for hende, modtage det sande Evangelium og faa Del i den første Opstandelse, som hun bad om. Søg først Guds Rige og Hans Retfærdighed, saa skal alle Ting gives Eder.

Agnes Larsen.

Skandinaviens Stjerne

Der er i den senere Tid modtaget en Del Klager over, at STJERNEN ikke længere bliver modtaget af Abonnenterne. Vi skal i den Anledning bede alle, som ikke mere faar Bladet tilsendt, undersøge om de har betalt Abonnement for indeværende Aar. Vi er nemlig nu oplyst med at sende Bladet til dem, som endnu ikke har betalt. Mon ikke Grunden skulde være den, ogsaa for DERES Vedkommende?

Samtidig vil vi gerne gøre opmærksom paa, at Abonnementsprisen, Kr. 3,50 pr. Aar, kun er tænkt som en Mindstepris, der absolut ikke kan dække Omkostningerne ved Bladet, som det nu er, endsige efter paa-tænkte Udvidelser. Adskillige Læsere har allerede forstaaet dette og har betalt deres Abonnement flere Gange i Aarets Løb, andre har selv fastsat en Pris for hele Aaret paa 10 Kroner, andre igen betaler 5 Kroner. Vi siger Tak til disse Læsere.

Redaktionen.

Aanden af Evangeliet

af Ældste Thorvald Bregentoft

Denne guddommelige Naadegave, at være i Besiddelse af *Evangeliets Aand*, er noget vi tilsyneladende ikke altid forstaar at vurdere efter Fortjeneste, thi jeg kender intet, som i den Grad er i Stand til et bringe os nærmere Gud, mere i Harmoni med Jesu Kristi Evangeliums frelsende Principper eller bedre kan lede os fremad paa Vejen til Fuldkommenhed, end netop at eje dette himmelske Klenodie: *Evangeliets Aand*. Den bibringer os et mere fuldkomment Syn paa hele Tilværelsens tidligere dunkle Mysterier, den styrker vor Tro paa en sand og levende Gud, den hjælper os over mangt og meget, som vi forhen syntes uforstaaeligt, ja, den er i bogstavelig Forstand en *guddommelig Raadgiver*, som vi altid bør lytte til. Lykkelig er derfor den Mand eller Kvinde, som har faaet denne kostelige Gave og *bevarer* den, thi saalænge vil han efter min Opfattelse altid kun *tænke, tale og handle* i denne Aand. Og hvilken Betydning dette kan have i alle Livets Forhold burde være indlysende, og dog viser Erfaringen desværre, at ikke alle skænker dette tilstrækkelig Opmærksomhed, men giver efter for forføreriske Aander, som kun har til Opgave at forstyrre Sandheden.

At bedømme Aander er naturligtvis ikke lige let for alle, men for en Mand med Guds Præstedømme, og som selv er besjælet af den rette Aand, skulde det ikke være vanskeligt, og saafremt han kommer ind i et Hjem, hvor Evangeliets Aand ikke har tilhuse — og det maa jo indrømmes, at saadant kan hænde — vil han uden Tvivl være i Stand til at fornemme dette, lige saa snart han træder over dette Hjems Tærskel, og han behøver i det hele taget ikke være sammen med Mennesker i mange Minutter, lige meget hvor, uden straks at opdage, hvilken Aand de er i Besiddelse af og som Følge deraf altid vide, hvad han skal gøre.

Dette være dog ikke sagt, som om det var et udbredt Fænomen, at Evangeliets Aand ikke i Almindelighed er tilstede i vore Hjem, men kun som et venligt Varsko til den enkelte, som i svage Øjeblikke synes at vakle og for hvem det endnu ikke tilfulde er gaaet op, at *Guds Hus er et Ordenshus*. Og ønsker vi gennem Evangeliet at opnaa visse Velsignelser, maa vi nødvendigvis efterleve de Love, Bud eller Befalinger, som netop betinger disse Velsignelser; dette gælder ogsaa overfor Spørgsmaalet *Evangeliets Aand*.

Under saadanne Forhold og i Særdeleshed i disse for os alle saa svære Tider, hvor alt synes at være i Opløsning,

kan det virke fornyende, ja, ligefrem inspirerende for et Øjeblik at gennemgaa vor 13. Trosartikel, som i faa, men klare Ord, giver os et lille Fingerpeg i den rigtige Retning, og den citeres derfor her:

13. „Vi tror, at vi bør være ærlige, sanddru, kyske, velgørende, dydige, oprigtige og gøre godt mod alle. I Sandhed vi kan sige med Paulus, at vi tror alt, vi haaber alt, vi har udstaaet meget, og vi haaber med Guds Hjælp at blive i Stand til at udholde alt. Vi tragter efter alt, hvad der er dydigt, elskværdigt, prisværdigt og godt.“

Dette vil sikkert alle indrømme er en god og sund Livsopfattelse for enhver, og maaske især for os, som har annammet Evangeliet, men det kræver naturligvis en urokkelig Tro og stor Selvovervindelse. Dog har Gud aldrig stillet os større Op-gaver, end vi vil vilde være i Stand til at løse. Vi maa kun ikke lade det blive ved Tro alene, dersom vi fuldt og helt ønsker at blive besjælet af Evangeliets Aand, thi da vil Resultatet rimeligvis blive som Apostelen Jacob siger: „*Thi ligesom Legemet er dødt uden Aand, saaledes er og Troen død uden Gerninger*“.

Dette er sand Logik og al Tale, som er i Modstrid hermed kommer fra en uren Kilde — drik ikke deraf.

— — —

En Mand kan være en udmærket Taler og have Kendskab til Retorikens Grundsætninger, men dersom han ikke er i Besiddelse af det ene fornødne, *Evangeliets Aand*, bliver det alligevel kun som „lydende Malm og klingende Bjælder“, noget man hurtigt glemmer. Er man derimod saa heldig at lytte til en Taler, som besidder begge disse Naadegaver, ja, da kan man være sikker paa at blive en aandelig Oplevelse rigere, at modtage noget, der huskes, og at lytte til det, som har blivende Værdi.

— — —

Alt dette og meget andet kommer jeg til at tænke paa, hver Gang jeg læser om de gamle Pionerers store personlige Indsats, saavel i *Ord* som *Gerning*, og jeg siger til mig selv: Er denne ukuelige Tro paa Sandheden af det, de kæmpede for, ikke et ubedrageligt Tegn paa, at de, endog i en meget usædvanlig Grad, har været besjælet af Evangeliets Aand og derved blev i Stand til at udføre det næsten utrolige.

Hvor bliver dog i Grunden **vor** Indsats ringe og ubetydelig i Sammenligning med disse Troens modige Forkæmpere.

Ved De, at Guds Kirke er paa Jorden?

Missionærmærkatet fortæller det.

Brush up your English.
The Missionary's
Recompense.

(Resume: Ældste Morgan var beskæftiget i sin Missionærgerning. Men alt var gaaet ham imod den Dag. Ingen havde villet høre ham, og nu gik han, mismodig og træt, om paa Vejen. Der var intet Hus at øjne. Hvor skulde han tilbringe Natten? Men han knælede ned og bad og gik styrket videre. Kort efter kom en Landmand, Forbes, kørende, og tilbød venligt Missionæren en Køretur, og inviterede ham kort efter til at tilbringe Natten paa hans Gaard. Under Samtalen fortæller Landmanden, at han og hans Hustru i lang Tid, særlig siden Sønnens Død, har været søgende i religiøs Henseende).

Let me ²⁷quote a little from St. John, said Elder Morgan, and see if you can ²⁸gain any ²⁹comfort from it. In ³⁰John you read when Christ said: I am the ³¹resurrection and the life, and ³²whosoever ³³believeth in me, though he be dead, yet shall he live, and whosoever liveth and believeth in me shall never die. The ³⁴scriptures ³⁵prove that there is a ³⁶brighter and ³⁷more glorious life to come after this one.

But how can a ³⁸soul be

³⁹saved after a person is dead? asked Mr. Forbes. I shall try to answer that question to your ⁴⁰satisfaction, replied Morgan. Where was Christ during the three days that his body lay in the ⁴¹tomb?

I don't know.

He was preaching to the souls in Paradise, ⁴²according to St. Peter, and Paradise does not mean ⁴³heaven, but a place where souls are held until they have ⁴⁴accepted the ⁴⁵gospel. A wonderful ⁴⁶vicarious work can be done today. You can do your part to save a soul who has already passed into this prison house, for this work, this vicarious work for the dead, will save their souls, and release them from the ⁴⁷bondage of the ⁴⁸prison they are now in. ⁴⁹The gate of that prison house was opened by the Saviour himself while his body lay in the tomb. Peter and Paul both understood this.

27. citere. 28. vinde, faa. 29. Trøst. 30. Joh. Ev. 31. Opstandelsen. 32. hvem som helst. 33. tror (bibelsk Form). 34. Skriften. 35. beviser. 36. lysere. 37. herligere. 38. Sjæl. 39. frelst. 40. Tilfredshed. 41. Grav. 42. Ifølge. 43. Himmel. 44. annammet. 45. Evangeliet. 46. stedfortrædende. 47. Trældom. 48. Fængsel. 49. Porten.

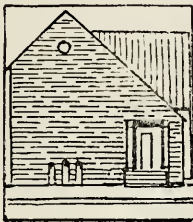
(fortsættes).

Prisværdigt Initiativ i Aalborg, Esbjerg og Aarhus.

Eksempler, der er værdige til Efterfølgelse andre Steder.

Samtidig med at det virker glædeligt og opmuntrende at erfare om heldigt gennemførte Propagandafremstød i enkelte Grene og paa enkelte Omraader, kan man ikke lade være med at tænke paa det beskæmmende i, at lignende Fremstød ikke gennemføres konsekvent og overalt. Men lad os nu se paa de enkelte Tilfælde, hvor der er Grund til at glæde sig over friskt Initiativ.

ESBJERG. Gennem længere Tid har man arrangeret Filmsfremvisninger om Lørdagen med gratis Adgang for Børn og med en senere „Forestilling“ for voksne. Til Tider har Tilstrømningen været saa stor, at man har maattet lukke Dørene for mange, — sidste Søndag efter at 216 Børn var lukket ind!

Resultatet — for Maalet er jo ikke bare at underholde en Mængde Børn — har været straalende. Saaledes meldtes der sidste Søndag om 46 — seks og fyre — fremmede Børn til Søndagsskolen! Og selvfølgelig vil et saadant Initiativ give Genlyd i alle Organisationer i Grenen og i hele Grenens Liv og Trivsel. Saavidt vides har Grensforstander Erik Thomsen og Søndags-skoleforstander Peter Olsen Hovedparten af Æren herfor.

AALBORG. Stor Interesse har det vakt, at Ungdomsforeningen har haft Annonce i Aviserne. Og ikke bare det sædvanlige med „Stort offentligt Møde“ — næh, man er ikke bange for at forsøge noget nyt: En hel lille Artikel har man indrykket med Overskriften „DEN ENESTE SANDE KIRKE“. Der er ikke Tvivl om, at den Annonce er blevet

studeret med Interesse!

Og Spejderne? Det gaar straalende. Man har store Planer og er fulde af Initiativ. Foreløbig tæller Troppen 10 Spejdere, men man har Planer om at arrangere Filmsaftener i Lighed med, hvad man har set i Esbjerg, og saa haaber man paa at faa mange flere med — „Og til næste Aar haaber vi at kunne indbyde alle danske Mormonspejdere til Lejr“, — skriver Henning Fanø, som er Sjælen i det Foretagende, rigt assisteret af Distriktspræsidenten, Henry Løjborg.

AARHUS. Ungdomsforeningen udfolder et straalende Initiativ! At dømme efter de tilsendte Programmer, saa har de i Aarhus virkelig forstaaet, hvordan Ungdomsforeningerne bør arbejde. Livlige, afvekslende Programmer med rig Anvendelse af fremmede Kræfter. Propagandaen vendt udad

mod Verden, hvor der er Muligheder for at hente nyt Blod og nye Kræfter, i Stedet for den sørgelige Pessimisme, som andre Steder udvises, hvor man tigger og beder Søkende om at komme — og i skarpe Ord bebrejder dem, at de ikke møder op, i Stedet for at arrangere nogle Programmer, der er af en saadan Beskaffenhed, at Søkende og Folk af sig selv møder op, og gør det med Glæde. Og kan gaa tilfredse hjem. Det er især Richard Nielsen, der har Æren for at føre en ny Kurs frem efter denne Linie i Aarhus.

J—t.

LANDET RUNDT.

Aalborg: Fredag d. 18. August havde Den kv. Hjælpeforening en Fest, som gav et uventet stort Udbytte. Et godt Program blev udført, hvori bør nævnes et Gaardsangnummer, som bragte mange Penge i Kassen. Desuden var der Salg af Forfriskninger.

Ungdomsforeningens Aabningsfest fandt Sted Fredag d. 8. September. I den store Sal var arrangeret et Program med mange smukke Sangnumre, Deklamation og Taler. Som sidste Nummer var en Præsentation af Aalborg Grens Spejdere i hvide Bluser med grønne Tørklæder. Broder Henning Fanø talte alvorligt til dem om Spejderorganisationens Formaal, og da de havde afgivet Spejderløftet, bød han dem velkommen som Spejdere. Ef-

ter dette var der Servering og Underholdning i den lille Sal.

MHB.

Aarhus: Af Ungdomsforeningens Program-Overflødhedshorn skal følgende øses op i tilfældig Rækkefølge: »Sejltur op ad Aaen«, »Lektieaften«, »Kender du Danmark — Aarhus — Skagen?« »Hvad holder du mest af — Operette, Film, Teater?«, »Hvem finder Skatten?«, »Hvorledes kunde du tænke dig og hvor det første Ungdomsstævne efter Krigen?«.

(Især det sidste lyder ikke kedeligt for alle dem, der har overværet de tidligere Stævner. Der meddeles, at Vinder blev Tage Lund Andersen, og der er sikkert mange af vore Læsere, der gerne vil læse hans præmierede Indlæg. Vær saa venlig at sende os det! Red.)

Esbjerg: Torsdag d. 14. September afholdt Ungdomsforeningen sin Aabningsfest.

Ideen fra Generalkonferencen m. H. t. Selskabskjoler af Crepepapir var taget op, og en hel Del af Damerne var mødt i smukke og flotte Kjoler. Der var udlovte en Præmie til den kønneste Kjole, men Bedømmelsen maa have været meget vanskelig, idet man tør sige, at en flottere Samling Selskabskjoler vist sjældent er set, ogsaa før Krigen. Desuden opførtes Skuespillet »Abekatten«, der gjorde stor Lykke. DN.

København: Den kv. Hjælpeforenings aarlige Udflugt gik d. 26. Juli atter til De smaa Haver i Pilealleen. Der var stor Deltagelse, og man morede sig fortræffeligt i hinandens Selskab med Underholdning, Spadsere-ture og Nydelsen af dejligt Smørrebrød.

Søskende var lykkelige og glade for den særlige Oplevelse, som Kv. Hjælpeforening her havde beredt dem. OØ.

Den kv. Hjælpeforening afholdt en Festlighed Mandag d. 11. September. Et usædvanlig fint Program blev udført af udvalgte Solister blandt Søskende. Det blev en Aften, der tjener Bestyrelsen til megen Ære.

Ungdomsforeningernes Aabningsfest afholdtes Onsdag d. 13. September under god Tilslutning. Den begyndte som sædvanlig med et alvorligt Program med Taler af Præsidenterne og fortsatte med et lystigere i den lille Sal, hvor

forskellig Underholdning og Dans var arrangeret.

J--t.

Esbjerg Distrikt: Søndag d. 10. September velsignedes i Klovtoft pr. Hellevad Svend Aage Jensen og Elisabeth Sandholdt Jensens lille Søn, født den 1. Maj 1943, og fik Navnet Leif Sandholdt Jensen. Velsignelsen foretoges af Distriktspræsident Villiam Pedersen.

København: Julie Spangsberg Nielsen fyldte 60 Aar d. 12. August.

Ældste Thorvald Bregentoft fylder d. 27. Oktober 70 Aar.

Randers: Christiane Christensen fyldte d. 25. September 70 Aar. Amanda Christensen fylder 70 Aar d. 11. Oktober.

Alle disse Søskende ønskes hjerteligt Tillykke!

Aarhus: Niels Peter Lysgaard Olsen døde d. 13. Juni, næsten 74 Aar gammel. Broder Olsen havde været Medlem af Kirken siden 1913.

Gudrun Valborg Agnes Jensen døde d. 17. September 1944, 32 Aar gammel. Søster Jensen havde været Medlem af Kirken siden 1929.

Odense: Sophie Hansine Hansen døde den 17. September, 67 Aar gammel, efter et Medlemsskab i Kirken paa 10 Aar. Søster Hansen havde gennem en længere Aarrække været Præsidentinde for Odense Kvindelige Hjælpeforening.

Ære være deres Minde!

Jesus Kristus, den levende Guds Søn.

Det er underligt, at Menneskeslægten aldrig kan blive færdig med at tale om Kristus.

Forskellige Moder skifter. Nye Ting kommer frem, og man taber Interessen for det gamle.

Men Spørgsmaalet om Kristus bliver aldrig gammeldags.

Lyse Hoveder og skarpe Penne har arbejdet med dette Spørgsmaal i Aarevis. *Men aldrig har de lærde været mere uenige, end de er nu.*

Det sidste nye er, at han aldrig har været til. Det hele er en religios Idé, som Folkefantasiens har omskabt til en Person ligesom Odin og Thor.

Eller de Lærde vil gaa med til, at Kristus har levet, men han var da ikke Guds Søn, men maaske nok en meget stor Folkeleder, der vandt mange Tilhængere paa Grund af sit uselviske og kærlige Program.

Hvorledes kan der være saa megen Strid om, hvem han var?

En Gang, da Farisæerne var samlede, spurgte Jesus dem: „Hvad tykkes eder om Kristus, hvis Søn er han?“ De svarede: Davids. Og Kristus siger til dem: „Hvorledes kan da David i Aanden kalde ham Herre, for han sagde jo, Herren sagde til min Herre, sæt dig ved min højre Haand, indtil jeg faar lagt mine Fjender under dine Fødder. Naar nu David kalder ham Herre, hvordan kan han da være hans Søn?“

Hvorledes kan vi da faa at vide, hvem han er?

Lad mig læse Jesu eget Svar paa dette Spørgsmaal. Math. 26: 63—64. „Og Ypperstepræsten tog til Orde og sagde til ham. „Jeg besværges dig ved den levende Gud, at du siger os, om du er Kristus, Guds Søn.“ Jesus siger til ham: „Du har sagt det.“ Joh. 18: 37. Da sagde Pilatus til ham: „Du er altsaa dog en Konge?“ Jesus svarede: „Du siger det, jeg er en Konge. Jeg er dertil født og dertil kommen til Verden, at jeg skal vidne om Sandheden.“ Eller naar Joh. skriver: „Thi saaledes elskede Gud Verden, at han gav sin Søn den enbaarne, for at hver den, som tror paa ham, ikke skal fortabes, men have et evigt Liv.“ Hvilken Forjættelse! Hver den, som tror paa ham, skal ikke fortabes, men have et evigt Liv. Og videre: „Thi Gud sendte ikke sin Søn til Verden, for at han skal dømme Verden, men for at Verden skal frelses ved ham. Den, som tror paa ham, dømmes ikke, men den, som ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke har troet paa Guds enbaarne Søns Navn.“

Jeg har hørt flere sige: „Mit Ideal er Jesus Kristus.“ Et

uendeligt smukt Ideal. Men det kræver meget af os. Hans Navn maa staa skrevet i vore Hjerter. Vi maa gøre de Ting, han forlanger af os, og naar den Dag kommer, hvor han begynder sin Fredsgerning her paa Jorden, maa vi være parat til at modtage ham og følge ham.

Hvem er Kristus?

Han er Guds Søn, Guds enbaarne Søn fra Evighed af. Han, som var før Skabningen, den Messias som Israel længtes efter, og som kom i Tidens Midte. Han er Menneskesønnen, Verdens Frelser, din og min Frelser. Tilsyneladende har Verden ikke Brug for Gud. Udad bliver Verden mere og mere afkristnet. Men Længselen efter Kristus er der, den ligger aller inderst i Hjerterne.

Vi længes efter Gud, efter Løsning paa Tilværelsens Gaa-der. Derfor kan vi alle være Misionærer her, for om mulig at bringe lidt Hjælp til saadanne Sjæle, som ikke selv kender deres egen Længsel.

Kan den stilles?

Ja, den kan. Evangeliet er atter gengivet til Jorden. Kristus har selv aabenbaret sig. Vejen er aaben. Vi kan lære ham at kende. Døren er de fire første Principper: Tro, Omvendelse, Daab og Haandspaalæggelse. Er man først inden for Døren, er der rig Lejlighed til at stille denne Hunger og Længsel efter Kristus.

De fire første Principper omtaler fire gamle og kendte Begreber, og i hvert Fald de tre første vil forekomme alle kristne velkendte. Hvad er der da ved disse Principper, der giver os Ret til at tale om den *eneste sande Kirke*, naar de andre ogsaa har omtrent det samme. Her er *Skillevejen*. Her er det afgørende. Alle kan tro, men er alle villige til at anerkende en Joseph Smith, en Lærdom om Aabenbaring, Tiende og Visdomsordet? — Og dog er det nødvendigt at tro paa Frelserens Lærdomme for at kunne sige, at man tror paa ham selv.

Alle kan omvende sig. Men er alle villige til at omvende sig til den forhadte Mormonisme, selv om det er Kristi Lærdom.

Andre har Daab. Men har de Myndighed?

Haandspaalæggelse er ukendt for mange Kirker. Men Guds sande Kirke maa have alle Kristi Principper.

Jesus Kristus er den levende Guds Søn. Vil vi tro paa ham, vil vi slutte os til hans Kirke, vil vi leve hans Lærdomme, saa skal vi faa et endnu stærkere Vidnesbyrd om ham.

Ellen Christensen.

Fuldkommenhed og evig Fremadskriden.

Et fuldkomment Univers er evigt, og alt deri er evigt. (Uden Dages Begyndelse og Aars Ende). Det evige Univers styres af evige Principer og er ledet i evige og fastlagte Banner. Ja, man kan godt sige, at Universet hviler i Problemet Evighed, og at i det Øjeblik, dette Problem ophørte at eksistere, da var der intet Univers.

Ethvert Væsen, stort eller lille, i dette Univers, er underordnet disse evige Principer; og dem, man ifølge sin Handlefrihed ikke vil underordne sig, af dem kan man naturligvis ikke vente sig nogen som helst Velsignelse; for det er ifølge Lydighed til Lov, at Velsignelserne er forjættede. (Pagtens Bog 130.20-21).

Et af disse evige Principer er evig Fremadskriden, der er en Lyksalighedstilstand i stedsevarende større og højere Grad af Intelligens som Følge af Erfaring og paa anden Maade indhøstede Kundskaber, som skal komme alle Guds Børn tilgode gennem deres fortsatte Tilværelse i de celestiale Boliger.

Kunde man efter disse Oplysninger tænke sig, at Gud, den højeste Intelligens i dette Univers, vilde bryde denne evige Fremadskridelsens Lov og saaledes være den eneste i hele Universet, der stillede sig selv udenfor denne Lovs Rækkevidde? I saa Fald kunde man da med Sandhed sige, at Gud ikke var fuldkommen, idet han ikke adlød den fuldkomne Lov!

Nej! Gud er altid i Harmoni med de evige Love, og derfor er han ogsaa den fuldkomne Gud, os til et evigt Eksempel.

Der har ofte været Misforstaaelser med Hensyn til dette Emne, men Grunden til saadanne Misforstaaelser er sikkert af rent grammatisk Art. Man forveksler nemlig Ordene fuldkommen og fuldendt. Det er jo to højt forskellige Ord, der betegner to vidt forskellige Begreber. (Fuldendt vil sige færdig, afsluttet. Fuldkommen betyder fuldstændig i Adlydelsen af de givne Love).

Hvis Gud var fuldendt, da var det umuligt for ham yderligere at skride fremad. Men i denne Sammenhæng vil Ordet fuldendt aldrig finde Anvendelse; thi da vilde det ganske Univers gaa til Grunde. Det kan nemlig kun eksistere formedelst evig fremadskridende Udvikling. Derfor er Gud ogsaa evigt fremadskridende i Forening med sit evige Univers, idet han er i fuldkommen Harmoni med den fuldkomne Lov.

Christian Nielsen.

SLANK OG SUND

Redaktionen har faaet tilsendt en Bog, som nok fortjener lidt nærmere Omtale. Det er Karen Margrete Schmidt og Simon Spies' **SLANK OG SUND**, som fornylig er udkommet paa Forlaget **DANSKE HAANDBØGER**. Det er en dejlig forfriskende Bog at læse. Den gaar frejdigt løs paa Problemerne i Sundhedsspørgsmaalet uden at skele til hverken Læge- eller Apotekerinteresser, hvad der er en Ros, der kun tilkømmes et Faatal af de mange „Sundheds“-Bøger. Vi skal i de kommende Numre citere nogle af de mange gode Raad, denne Bog giver, idet vi dog skal tilraade de af vore Læsere, som er særlig interesseret i Sundhedsspørgsmaalet, selv at anskaffe sig Bogen, der koster Kr. 4,50.

J—t.

SPIS DEN RIGTIGE MAD!

Dette Bud kunde ogsaa hedde: **SPIS DEM SLANK**. Det er nemlig ikke Meningen, at De skal sulte (for at blive slank eller bevare Slankheden). Det vilde være alt for farligt og tillige ganske formaalsløst.

— Og hvad hjalp det Deres Sundhed, at De blev fri for Fedmen, hvis Deres af Sult svækkede Organisme lod sig

snigløbe af allehaande Sygdomme?

Det er ikke noget helt ualmindeligt Tilfælde, at Kvinder, — især unge Piger — under en saadan uansvarlig Sultekur er blevet et modstandsløst Bytte for en farlig og langvarig Sygdom.

Ogsaa Lammelser kan blive det sørgelige Resultat af Underernæring. Og ethvert nok saa let Arbejde vilde koste den Svækkede uforholdsmæssig Anstrengelse, der igen vilde føre til yderligere Træthed og Udmattelse.

Nej, Meningen er, at den Mad, De spiser, skal være sammensat paa den **RIGTIGE** Maade.

— — —

Nu har den fortræffelige Videnskåb fundet ud af Mineraliers og Vitaminers uhyre Betydning, og man ved, at de tillige med Æggehvitestof er vigtige Faktorer, ja, saa vigtige, at man midt i en voldsom Fedme udmærket kan være **UNDERERNÆRET** af Mangel paa disse Stoffer.

Det gælder derfor — baade for Skønhedens og Sundhedens Skyld — at finde frem til de Næringsmidler, der til det mindste Kalorieindhold har de fleste Vitaminer og Mineralier.

(Fra Bogen
SLANK OG SUND).

SØNDAGSSKOLEN

November 1944.

NADVERVERS

For mig har du forsaget alt;
 Stor var din Kærlighed;
 Og dog jeg dybt i Synden faldt,
 Jeg, for hvis Skyld du led.

KORLEKTIER

1. Søndag.

For Born under 10 Aar

Joseph Smith og Oliver Cowdery modtog det aaronske Præstedømme d. 15. Maj 1829.

2. Søndag.

For Born over 10 Aar

Ordsprogs Bog 1. Kap: 10. Min Søn! naar Syndere lokker dig, da samtyk ikke.

3. Søndag.

Junior Klassen

Alma 38 Kap: 12. Vær frimodig, men ikke overmodig, og giv Agt paa at beherske alle dine Lidenskaber, saa du kan være fyldt med Kærlighed; vogt dig for Lediggang.

4. Søndag.

Senior Klassen

Profeten Joseph Smith: Ægteskabet er en himmelsk Institution, indstiftet i Edens Have; det er nødvendigt, at det skal højtideliggøres ved det evige Præstedømmes Myndighed. (Kirkens Historie 2: 320).

K. J.

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer een Gang maanedl.

Aarsabonnement Kr. 3,50, pr. Nummer 35 Øre.

Ansvarshavende Redaktør: Orson B. West, Priorvej 12, København F.